

103711

Tyskland

Andenæs har selv-sagt rett

Av Idar Aarheim, Oslo

Aftenpostens kommentator Ulf Andenæs har selvfølgelig rett i sin glimrende artikkel «Stoler vi på Tyskland?» (4/1). Som folk har nordmenn gjennom hele etterkrigstiden inntatt et umodent og angstbitersk forhold til Tyskland og tyskere. Folk flest tror at alt hadde vært såre vel her i Europa hvis ikke en herre med bart hadde opptrådt på den historiske scene for noen tiår tilbake. Nordmenn er helter, tyskere er skurker. Det lærte vi for livet allerede i barneskolen og NRK, avisene og historiebøkene belæret oss heller ikke om noe annet senere.

Vi har nærmest kuttet livsnerven til tysk språk og kultur. Norske reporte-

re stotrer på engelsk når de intervjuer tyskere. Det er dumt at vi av ren sjåvinisme har stelt oss slik i forhold til vår viktigste kulturkilde, vår største handelspartner og fremtidens ledende, europeiske land. Vi som er tilhengere av et sterkt og samlet Europa, vet at dette bare kan skje i nært samarbeid med et sterkt og samlet Tyskland.

Skuespiller og skribent Jan Hårstad likte ikke (11/1) det Andenæs hevdet. I likhet med hva tilfellet har vært i hele etterkrigstiden blant marxister og venstreradikale, forsøker Hårstad å mane frem det nynazistiske spøkelsen. Men sannheten er at nynazistiske partier har hatt like liten suksess i tyske valg som AKP-mi i norske. Hårstad fremstiller den republikanske partileder som nynazist, men Schönhuber har hele tiden fremhevet at han ikke støtter seg til nazismens raseteorier eller nazistisk ideologi ellers. Han fremstår som en typisk, europeisk nasjonalist, men mindre ytterliggående enn franske le Pen. At han i likhet med alle unge menn i sin generasjon ble innkalt som soldat, skyldtes verneplikten. Både president von Weizsäcker og tidligere forbundskansler Schmidt var offiserer i den tyske krigsmakt, uten at noen med krav på seriøsitet har forsøkt å fremstille dem som nazister.

De bøllete voldsutøvere mot innvandrere har i likhet med britiske hooligans, ingen annen ideologi enn blind voldsromantikk. Den kan like gjerne utøves under en fotballkamp.

Men hvis ikke tyskerne innfører skjerpede asylparagrafer, kommer en politisk ulykke til å skje. De liberale asylovene var beregnet på politisk forfulgte som kunne finne et fristed i forbundsrepublikken. De er uegnet når hundretusener av andre på jakt etter økonomisk utbytte og vestlige sosialytelser, tramper inn over grensene. Det kan ikke annet enn skape fremmedhat, uansett partitilknytning.

Det er et historisk faktum at Tyskland tapte to verdenskriger. Men det behøves ingen gudegitt, profetisk evne for å innse at landet sammen med en annen tapermakt, Japan, kommer til å vinne fremtiden.

Aftenposten Torsdag 21. januar 1993